

Savielly Tartakower

narozen: 22. února 1887, Rostov na Donu, Rusko

zemřel: 4. února 1956, Paříž, Francie

„Šachová partie má tři části: zahájení, ve kterém se pokoušíte získat výhodu, střední hru, ve které se Vám zdá, že stojíte lépe, a koncovku, ve které poznáte, že vše je nenávratně ztraceno!“

Byl židovského původu, narodil se v Rusku rakouským občanům. Jeho život byl jedno velké cestování a dobrodružství. Rodiče byli za války zavražděni. Čtyřikrát v životě změnil svoje občanství, takže vlastně nikdo nemůže s určitostí říci, jestli byl Rus, Polák, Francouz nebo Rakušan.

Studoval práva v Ženevě a ve Vídni, kde se také seznámil s významnými šachisty. Po první světové válce, kterou strávil v rakouské armádě, odjel do Francie a přijal polské občanství. Tam se stal profesionálním šachistou, napsal mnoho prací o šachové teorii. Proslul také mnoha vtipnými aforismy o šachové hře. Jako čestný velvyslanec byl pro Polsko hodně prospěšný.

V roce 1927 a 1928 pak vyhrál mezinárodní turnaje v Hastingsu a až do roku 1930 patřil mezi absolutní světovou špičku. Po druhé světové válce, kterou část prožil v Argentině a nějaký čas sloužil jako poručík ve francouzské armádě generála de Gaulla pod jménem Dr. Georges Carrier se vrátil do Francie a získal zde občanství. Tu pak reprezentoval na Olympiádě v roce 1950. Když nastoupilo mužstvo Francie proti sovětskému družstvu, tak prohrávali vysoko 15 ½: ½. Tartakower hrál proti Keresovi. Partie to byla celkem vyrovnaná a měl možnost vynutit remízu trojím opakováním tahu. Úmyslně se rozhodl táhnout jinak- špatně. Tomu se všichni sovětsí velmistři divili a ptali se, proč to udělal. Odpověděl:

„ Dlouho jsem o tom uvažoval a viděl, že nemám nic než remízu. Ale remíza, to znamená konec hry a mně se tolik chtělo s takovým Keresem si ještě trochu zahrát...“ Takový byl Tartakower. Hrál pro radost!

Když FIDE zavedla titul velmistra, byl mu udělen mezi prvními. Ještě v roce 1953 vyhrál francouzský šampionát. Zemřel v Paříži 4. února 1956.

Šachová historka

Kromě jiného zavedl pro Sokolského zahájení ironické označení „Orangutan“. V roce 1924 na turnaji v New Yorku navštívil Tartakower ve volném dni ZOO v Bronxu. Zastavil se u opic, ukázal jedné z nich šachy a zeptal se v žertu, jaké zahájení by měl v příštím kole hrát. Opice strčila do pěšce „b“, který se pohnul až na pole „b4“, s pozdějším „b5“ připomněl pohyb opice při lezení a tak jej nazval „orangutan“. Jméno se zalíbilo i ostatním a tak už to tomuto zahájení zůstalo.

Příští den, ve 4 kole toho turnaje se stal nic netušící Maróczy obětí tohoto žertu. Ukazuje to Tartakowerův smysl pro humor i odvahu pustit se do neprověřených pozic. Tartakower tu partii remizoval.

